

ת"פ 6654/01/15 - מדינת ישראל נגד שאול שאולוב, שקד ברץ, נתן דוידוב, משה שרלו

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 6654-01-15 מדינת ישראל נ' שאולוב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 5669-50201-4_

בפני	כב' השופט מוחמד עלי
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. שאול שאולוב 2. שקד ברץ 3. נתן דוידוב 4. משה שרלו

החלטה

הנאשם 4 (להלן, אלא אם יצוין אחרת - **הנאשם**) מבקש כי אפסול את עצמי מלדון בתיק זה, ועל כך נסבה החלטה זו.

במסגרת תיק זה הוגש נגד הנאשם (ושלושה אחרים) כתב אישום שמייחס לו עבירות של החזקת מכשירי פריצה, פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, קשירת קשר לעשות פשע, הסתייעות ברכב לביצוע פשע וגניבה. בתמצית יצוין, כי על פי הנתען בכתב האישום התפרצו הנאשמים לבית עסק כדי לגנוב ממנו, אך לאחר שהופעלה אזעקה ברחו מן המקום בטרם הצליחו לגנוב דבר. כן נטען כי עובר למעשה ההתפרצות, קשרו הנאשמים קשר לביצוע העבירות, הצטיידו במכשירי פריצה שחלקם נרכשו מאחת החנויות, והסתייעו ברכב לביצוע העבירות.

במסגרת תיק זה נמצא הנאשם בשלב זה במעצר, לאחר שהוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

בנוסף לכתב האישום בתיק הנוכחי, נגד הנאשם תלוי ועומד תיק אחר (ת.פ. 20383-10-09) במסגרתו הוגש כתב אישום בגין עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה לפי סעי' 186(א) לחוק העונשין, שנעברה ביום 1.7.2006 (להלן: **התיק האחר**). כתב האישום בתיק האחר הוגש עוד ביום 25.10.2009 והתיק התנהל בפני כב' השופט (בדימוס) ד"ר מ' ארגמן עד לפרישתו לגמלאות, ולאחר מכן הועבר להמשך טיפולי. יצוין עוד כי ביום 11.1.2011 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום והורשע על סמך הודאתו. הנאשם ביקש לשקול צירוף שני תיקים נוספים, שלא צורפו עד עצם היום הזה. בתיק האמור התקיימו הליכים ודיונים רבים אליהם הנאשם לא התייצב, ועל כן הוצאו נגדו צווי הבאה ומספר פעמים בוטל כתב האישום לשם איתורו, לכן, ההליכים נמשכו זמן רב מאד. ביום 12.4.2011 החליט בית המשפט (כב' עמוד 1

השופט ארגמן) להתלות את ההליכים נגד הנאשם, ולמעשה נדרשתי לתיק לאחר שביום 1.8.2013 הוריתי על חידוש ההליכים לאור בקשה שהוגשה על ידי המאשימה בעקבות איתורו. גם לאחר החלטתי זו, התקיימו מספר דיונים שלחלקם הנאשם לא התייצב ועל כן הוצאו נגדו צווי הבאה.

לטענת הסנגור בכוונת הנאשמים לכפור בכתב האישום בתיק זה, ואילו בתיק האחר המותב עלול להיחשף לעברו הפלילי של הנאשם ולנתונים נוספים. לטענתו יש בכך משום פגיעה במראית פני הצדק שמצדיקה פסילת המותב מלדון בתיק זה. הוטעם על ידי הסנגור כי יתעורר קושי אם בית המשפט יתבקש לקבוע ממצאי מהימנות לגבי הנאשם במסגרת פרשת ההגנה נוכח הנתונים אליהם ייחשף במסגרת התיק האחר.

המאשימה מתנגדת לבקשה. היא סבורה כי אין הנטען מגבש עילת פסלות, והיא מוסיפה וטוענת כי יש לתת את הדעת לכך שהמדובר בבית משפט קטן עם מספר שופטים מצומצם.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ושבתי ועיינתי בהליכים שהתקיימו בתיק האחר, סבורני כי דין הבקשה להידחות.

המבחן הכללי בשאלת פסלות שופט מלישב בדין, הקבוע בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, הינו קיומן של "נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט", והדיון בבקשה נעשה על רקע עקרון זה.

נקודת המוצא כי השופט היושב בדין הוא שופט מקצועי, אשר ידע להפריד בין העניינים הנדונים בפניו ולדון בכל מקרה מבלי שיהיה בכך חשש ממשי למשוא פנים. גם אם מובאים בפני השופט נתונים בתיק אחד אשר בשלב בו מתברר התיק האחר, אינם צריכים להיות מובאים לידיעתו, וגם אם מובאים בפני השופט נתונים בלתי קבילים - אין הדבר יוצר עילת פסלות באופן קטיגורי.

כך, בהקשר זה, נקבע במספר רב של החלטות של בית המשפט העליון כי אין בחשיפת המותב לעברו הפלילי של הנאשם או לנתונים בלתי קבילים אחרים, היא לשעצמה, כדי להביא לפסילתו (ראו בין היתר: ע"פ 8180/13 **דבש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], 3.12.2013); י' **מרזל דיני פסלות שופט** (2006), עמ' 298-302 (להלן: **מרזל**).

עוד נפסק כי הכרעת בית המשפט בעניינו של הנאשם, בעבר או אף בסמיכות זמנים, אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות. ראו בין היתר: ע"פ 8129/13 **ג'לאל אבו טהה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], 6.12.2013; ע"פ 7342/08 **זריהן נ' מדינת ישראל** (25.9.2008); **מרזל**, עמ' 302-304. יש לבחון כל מקרה ומקרה לגופו, תוך בחינת מידת החשיפה שהייתה לבית המשפט ויכולתו לשקול את הטענות והראיות המובאות לפניו תוך פתיחות לשכנוע (ראו למשל ע"פ 5830/13 **זוארץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (29.8.2013); ע"פ 5959/99 **פרושינובסקי נ' מדינת ישראל** פסקאות 2-3 (14.9.1999). חלק מהנתונים שיכולים להשפיע על השיקולים הרלוונטיים הם, פער הזמנים בהם נדונו שני המקרים, מהות ההכרעה שהייתה בתיק הקודם, השאלה אם נקבעו ממצאי מהימנות אם לא, והמידה שהמותב זוכר את המקרה הקודם. השוו: ע"פ 977/10 **סעדי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], 4.7.2010). עם זאת, קיימים

מקרים חריגים ובהצטרבות מספר נסיבות וגורמים המסקנה המתבקשת היא כי יש להעביר את הדיון למותב אחר. ראו: ע"פ 619/11 **אירנה אפלינסקי נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 9.2.2011).

הייחוד במקרה שלפנינו הוא בכך שבפני מתנהלים שני הליכים במקביל אשר טרם הסתיימו. כתב האישום בתיק זה הוגש ביום 5.1.2015 וההליכים בו מצויים בראשיתם, והסניגור ציין כי בכוונת הנאשמים לכפור בעובדות כתב האישום ולבקש קיום הליך לשמיעת הראיות. כתב האישום בתיק האחר הוגש אמנם עוד בשנת 2009, אולם בשל אי התייצבות הנאשם לדיונים, ביטול כתב האישום והתלייתו לפרקי זמן ממושכים, נמשך ההליך עד לפרישתו של כב' השופט ארגמן, והמשיך להתנהל לפניי. טיעונים לעונש בתיק האחר קבועים לפניי ליום 25.1.2015.

אלא שגם בהינתן הנתונים לעיל, אין לראות במקרה זה כאחד המקרים החריגים המקימים עילת פסלות. השוו הנסיבות במקרים שנדונו בע"פ 10552/09 **עמי שיינר נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 28.3.2010); ע"פ 226/10 **שירותי אשכנזי אילת בע"מ נ' מדינת ישראל** ([פורסם בנבו], 17.1.2010).

תחילה אציין כי הכלל הוא כי "אין די באפשרות, כי השופט ייחשף בעתיד לחומר בלתי קביל. נקודת הבחינה היא בדיעבד ולא מראש; יש לבחון את קיומו של חשש ממשי למשוא פנים על פי החומר שאליו נחשף השופט ולא על פי חומר שאליו עשוי או עלול הוא להיחשף". **מרזל**, עמ' 300. לעת הזו, מצב הדברים הוא כי נחשפתי לעובדה כי הנאשם הורשע על פי הודאתו בתיק האחר, אולם טרם הוגשו ראיות לעונש וטרם טענו הצדדים לעניין זה. מכאן שלא קבעתי ממצאים כלשהם בנוגע לנאשם ולא ניתן לומר כי נחשפתי למסה "קריטית" של ראיות בלתי קבילות המקימה עילת פסלות. השוו: ע"פ 6752/97 **פרידן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(2) 329.

ב"כ הנאשם ציין כי במהלך הטיעונים לעונש עלולים לבוא לידיעת המותב נתונים שאין בית המשפט צריך להיחשף אליהם ככל שהדברים אמורים לגבי תיק הנוכחי. לא פורטו הנתונים האמורים. ניתן להניח כי המדובר בהרשעות קודמות - ככל שלנאשם הרשעות קודמות.

גם אם בחינת הדברים לא תיעשה בדיעבד, אלא תוך צפי של הנתונים שצפוי כי יוצגו לפניי בתיק האחר, הרי הכלל הוא כי עצם חשיפת המותב להרשעות הקודמות של הנאשם, אין בה כשלעצמה כדי להביא לפסילת המותב לשבת בדין. כאמור, נקודת המוצא היא כי בית המשפט, בהיותו גורם מקצועי, ידע להתעלם מהנתונים שיובאו לפניי בתיק האחר. יתרה מכך, בית המשפט אף יזהיר אות עצמו לבל יזלוג מידע מהתיק האחר לתיק הנוכחי וינקוט משנה זהירות בעניין.

אשר על כן, אני מחליט לדחות את הבקשה. ככל שלאחר סיום הדיון בתיק האחר יסתבר כי הנתונים אליהם איחשף בפועל שונים מהערכתי דלעיל, רשאי כמובן הנאשם להגיש בקשה נוספת תוך תמיכתה בנתונים מתאימים והבקשה תישקל לגופה.

נוכח התוצאה אליה הגעתי, אין אני נדרש לטענת המאשימה בדבר ההשפעה האפשרית של נתוניו של בית משפט זה בו המחלקה הפלילית כוללת שלושה שופטים בלבד, על בקשת פסלות מסוג זה.

המזכירות תשלח את ההחלטה לב"כ הצדדים כדי לאפשר לנאשמים להיערך למתן תשובה לכתב האישום בדיון הקבוע.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ה, 19 ינואר 2015, בהעדר
הצדדים.